Núm. 177 Desembre de 2013 **laburxa.cat**

la Burxa

Periòdic de comunicació popular de Sants i barris veïns
4.000 exemplars | Distribució gratuïta

Pàg. 3

El rebuig a la violència masclista pren els carrers

En el marc del dia internacional per l'eliminació de la violència contra les dones, col·lectius del barri van impulsar unes jornades de debat i de lluita per visibilitzar en el nostre entorn més proper les opressions que pateixen les dones.

Pàg. 5

Reclamació col·lectiva pel dret a les pensions

Amb la creació de La Marea Pensionista, la campanya per la revalorització de les pensions s'ha ampliat a la lluita contra les darreres reformes legals que representen més retallades d'aquest dret social.

Pàg. 12

Entrevista: Marc Montaner

L'economia social i solidària arrela a Sants

Apropem-nos a les alternatives locals de treball, consum i finances.

Pàgs. 6-8

Sants: Llavor cooperativa

Hi ha molt més que sentiment de pertinença al barri. Des de La Burxa, igual que des d'altres col·lectius, promovem el teixit social com a eina contra l'exclusió i a favor de l'emancipació individual i col·lectiva. Per això mateix, aquest nou número del periòdic santsenc tracta del cooperativisme, un fenòmen creixent a molts indrets del país on Sants té molt a dir i a mostrar. Nogensmenys, aquest sistema, molt arrelat a diferents indrets del territori, no ve de nou. Els negres i dolossos anys de la dictadura, i els seus protagonistes, van voler desmembrar i esborrar la feina i tasca conjunta cooperativista, que enfortia els lligams de base, el repartiment del treball i la igualtat entre conciutadans i veïns. Avui, passats més de seixanta-cinc anys, el barri recupera l'esperit cooperativista, amb la proliferació de moltes iniciatives socials i cooperatives en sectors ben diversos, però sobretot amb un imaginari col·lectiu, un sentit identitari, un treball de xarxa i una vinculació als moviments socials que fa, tot plegat, que aquesta alternativa econòmica sigui quelcom que va molt més enllà, amb un potencial transformador real i proper.

En un moment en que ens qüestionem més que mai l'economia dominant, en un context d'abusos capitalistes, desnonaments, desigualtats, pobresa i exclusió. Amb uns polítics còmplices i responsables de tot això, amb més i més retallades, repressió i lleis dictatorials per evitar qualsevol protesta social, les alternatives econòmiques des del cooperativisme ens mostren que aquella frase que tan hem sentit i desitjat es va fent realitat: un altre món és possible. El tenim ben a prop, en el teixit social del barri, en les iniciatives autogestionades, en les cooperatives, en la solidaritat i en la lluita de tants col·lectius i persones per fer germinar la llavor d'un món millor.

MICRO OBERT ★ Envia'ns el teu escrit a *laburxa@gmail.com*

Mas a Israel. I Catalunya?

Jordi Oriola Folch

Una setmana després de la tornada de Mas d'Israel podem analitzar si era pertinent la visita. A ningú li ve de nou que CiU és proisraelí per una sèrie d'identificacions amb llocs comuns una mica estereotipats: els jueus van patir l'Holocaust, són de cultura occidental, treballadors, estalviadors, i el contraatac sionista ha aconseguit crear l'estat d'Israel. Bé, però això és una part de la història, perquè els israelís no tenen l'exclussiva del patiment. El naixement de l'estat d'Israel ha suposat una imposició i negació sistemàtica de drets dels palestins que és difícil no tenir en compte. L'ocupació, els assentaments, els fets consumats del seu exèrcit per sobre dels acords internacionals, el control absolut sobre la vida dels palestins i el mur de la vergonya, fan que Israel sigui un estat profundament injust que fan que molts catalans, precisament, ens solidaritzem amb els palestins, que a hores d'ara són els que més estan patint i necessiten vèncer l'aparheid que pateixen. I malgrat podem detestar l'antisemitisme i desitgem que es faci tota la justícia i reparació possible respecte a l'Holocaust, igualment ens indigna que s'acusi sistemàticament d'antisemitisme qualsevol persona que critiqui les vulneracions de drets per part d'Israel i s'intenti neutralitzar aquestes crítiques apel•lant a l'Holocaust. Això és una manipulació que, sobretot els mateixos jueus, no haurien de permetre. Plantejat el marc, crec que hem d'interpretar la visita de Mas com un intent de gran jugada internacional: Aconeguir el reconeixement d'EEUU. S'intenta satisfer Israel amb acords tecnològics i d'investigació, que és el que més necessita Israel perquè la campanya BDS (Boicot, Desinversions i Sancions) comença a fer-li certa por http://www.bdscatalunya.org/index.php/victories, alhora que ajuda Israel en el seu intent de redissenyar la imatge del país http://aitorcarr.wordpress.com/2013/11/17/per-que-artur-mas-no-ha-mencionat-la-paraula-palestina. D'aquesta manera es busca poder oferir alguna cosa interessant als jueus nordamericans, que controlen els mitjans de comunicació als EEUU, i que poden ajudar a preparar el terreny per al triomf geoestratègic que suposaria el reconeixement per part d'EEUU. Amb la mateixa lògica podem entendre què hi fa Pilar Rahola en el Consell Assessor per la Transició Nacional (CATN) al costat de catedràtics de dret constitucional i internacional. Tenint una filoisraelí de primera línia al CATN vol projectar la idea que aquest nou estat serà un fidel aliat. Però el que al CATN era anècdota, amb el viatge del President ja ha estat tota una declaració d'intencions de país. I és aquí on crec que el partit en el govern s'ha equivocat. Per una banda, perquè la imatge que Mas ven no és real. El nou estat català no serà un aliat d'Israel, i si no, temps al temps, perquè l'esquerra governarà sovint un país que sociològicament és d'esquerres i en el que el nacionalisme de dretes ha pogut governar precisament per aquesta situació anòmala que se superarà. Però sobretot és que ha fet aquest viatge en un moment que la dreta, l'esquerra i tota la societat han d'anar juntes, perquè si no ho fem junts, no podrem sortir del túnel. I en aquest moment, tensar la corda en base a les diferències, evidents, que hi ha i que tornaran a ser importants en sortir del túnel, és força irresponsable. Si la societat no avança com un sol cos, tenim probabilitats de naufragar, per tant hem de posar solució a les possibles fractures socials que ens amenacen (retallades, diferents identitats,...) enlloc de sumar-ne de noves. Després, havent fet el pas, ja parlarem d'aliances i ja veurem com molts països reconeixeran el nou estat, nascut democràticament, pel fet que serà una realitat.

OPINIÓ

La verge del Pilar diu que no vol ser francesa

Francisco Casquet García

El passat 13 de novembre van ser detingudes 5 companyes anarquistes a Barcelona, acusades de pertinença a una organització terrorista i de ser les autores de la col·locació de l'artefacte explosiu de la basílica del Pilar. Sota la llei antiterrorista van ser traslladades a l'Audiència Nacional, tres d'elles van ser alliberades amb càrrecs cinc dies més tard i les altres dues empresonades.

L'operació policial ha anat acompanyada d'un alt grau de sensacionalisme mediàtic, parlant de la perillosistat dels detinguts, la seva pertinença a una organització internacional, pobrament imitadora d'Al Qaeda, publicant els noms i fotos malgrat estar prohibit pel seu propi codi deontològic periodístic.

Com bé diuen alguns comunicats anarquistes trobats a Internet, els diaris complien amb el seu objectiu de crear un clima de por i alarma entre una població les preocupacions de la qual no són tant la sort d'uns bancs d'una església símbol de la hispanitat i l'opressió, si no les conseqüències quotidianes de la situació de misèria que ens fan viure els estats i el sistema econòmic en el que es sustenten.

Davant d'aquesta situació ens queda per dir que els i les anarquistes sempre han combatut i atacat el poder i l'autoritat, provingui d'on provingui; han volgut i volen construir un món sense governants i governats, i per avançar en la lluita han construït ateneus i escoles, han produït publicacions, han lluitat i convocat vagues, han après a defensar-se dels atacs dels estats i també han après a colpejar a aquells i allò que ens oprimeix.

En tot el procés repressiu ens han intentat fer creure que són quelcom aliè a la societat, que només apareix per rebentar coses i ja està; com si els companys detinguts a les manifestacions, o en les vagues no fossin també companyes i veïnes abans, que ens trobàvem al carrer a xerrar, en els desnonaments resistint, en els ateneus, convocant les vagues o enfrontant el feixisme, en les xerrades, tallers, centres socials, etc.

Aquí a Sants existeixen diversos col•lectius i grups anarquistes, que treballen en el dia a dia i que formen part del teixit veïnal del barri i qualsevol que els conegui sabrà prou bé de que estic parlant. Que no ens prenguin el pèl, ni la policia ni els mass media. Sempre hi haurà espai per la crítica a tot allò que es fa, però no podem empassar-nos el discurs d'aquells que ens governen o ens han reprimit tants cops.

Solidaritat amb els detinguts i empresonats, d'ara i demà per combatre la misèria i caminar cap un món sense autoritat.

MICRO OBERT

Eduardo Linda

Amadeus

Eduardo Linda, fa uns dies el vaig veure per televisió i el vaig escoltar dir coses absolutament incertes al diputat del Parlament de Catalunya David Fernández. Fent ús de la meva condició de català, vaig fullejar el diccionari i vet aquí que la paraula "macarra" prové del mot català "macarró" i del francés "maquereau". Ambdós mots tenen el mateix significat: persona que viu d'una dona que exerceix la prostitució. També s'atreví a dir-li malparit. Sense comentaris periodista...

Per altra banda també va dir que era el xofer dels etarres quan aquests es trobaven a Barcelona, doncs resulta que el David Fernández no té carnet de conduir ni cotxe, es desplaça en transport públic.

David Fernández, Quim Arrufat i Isabel Vallet són els tres diputats per la CUP al parlament de Catalunya i tenen un sou de 1400€ en catorze pagues, la resta del salari s'ingressa a la CUP. No poden tenir cap altre càrrec ni repetir legislatura.

Tampoc es beneficien de la impunitat parlamentària. Fa uns dies, Quim Arrufat va tenir un judici per ocupar un banc.

Per cert, sap que el "macarra" i malparit és el segon diputat millor valorat a Catalunya?

Coneix molts diputats com aquests? Jo li puc asegurar, periodista, que el dia que al Parlament hi hagi majoria de "macarres" i malparits, com vosté diu, jo seré profundament feliç i li enviaré un llibre dedicat pel seu autor, "el macarra i malparit".

He trigat uns dies en escriure aquesta carta perquè he volgut verificar que tot això que escric és absolutament cert, cosa que vosté no fa. Entenc que entre tanta tertúlia no li sobra temps, el que no tinc clar és que si a vosté el conviden com a periodista o com a bufó. Vosté si deu saber-ho, periodista.

Jornades de debat i de lluita per visibilitzar l'opressió cap a les dones

Contra la violència masclista, acció directa feminista

Amb el pretext del 25 de novembre, dia internacional per l'eliminació de la violència contra les dones, els col·lectius membres de l'Assemblea del Barri de Sants (ABS) van organitzar, del 20 al 26, unes jornades de debat i de hlluita per visibilitzar al barri les opressions que pateixen les dones a l'Estat espanyol i al món.

Les jornades van denunciar la imatge de dona-objecte. JES ORQUARDI

Clémentine, Sants

Era encara més urgent portar aquesta lluita al barri ja que fa tan sols tres mesos, una de les 64 dones assassinades enguany per la violència masclista va ser una veïna de Badal, Nancy Linares, assassinada al carrer de les Ànimes.

Les jornades van començar amb una bicicletada, el dimecres 20 a la tarda, que va recórrer el barri per fer difusió de les diferents activitats. També es va fer un mural al carrer Jocs Florals a fi de remarcar que cada dia és un 25 de novembre. Un grup de gent va assistir, malgrat el fred, a una xerrada sobre la violència estructural davant de Cotxeres de Sants, el divendres 22 al vespre. Es va explicar les nombroses formes d'opressió masclista des dels governs, les institucions o la societat en general.

El debat va girar al voltant dels aspectes més visibles de la violència com el nombre de dones assassinades a mans de la seva parella, exparella o desconegut i les dificultats per a les dones maltractades de denunciar les violències o aconseguir que la Justícia apliqui la condemna. Però també es va parlar dels tipus de violència masclista més invisibilitzats i integrats per la societat que s'anomenen "micromasclismes". Per exemple, el paper estereotipat i secundari de la dona submisa i/o superficial a les pel·lícules. O la utilització del cos de les dones als anuncis, a la televisió i al carrer, com si fos algun tipus de mercaderia. En definitiva, es va comentar la necessitat des dels moviments socials o de qualsevol col·lectiu al barri de tractar el tema de l'opressió masclista com un tema transversal que no només es planteja quan toca el dia (25 de novembre o 8 de març), sinó com un problema quotidià que hem d'enfrontar i treballar entre tots i totes.

Cercavila i marxa de torxes

Amb lemes tals com "Si toquen a una, ens toquen a totes!" i "Patriarcat i capital, aliança criminal", es va recórrer el barri des del Mercat de Badal fins a la Plaça de Sants passant per l'Espanya industrial en una cercavila informativa, el dissabte 23 al matí, durant la qual es va denunciar la imatge de dona-objecte que difonen moltes botigues de roba a Carretera de Sants i rebutjar el discurs patriarcal i intolerant de certs grups que són cada vegada més presents al barri i que, fins i tot, criminilitzen la gent per la seva estètica, sexualitat, etc.

El diumenge 24 s'havia convocat a la projecció de la pel·lícula Te doy mis ojos, de Icíar Bollaín del 2003, que tracta de la violència masclista des del punt de vista de la persecució psicològica. Projecció que es va fer al CSA Can Vies i que va ser seguida d'una marxa de torxes pel barri. Les jornades es van tancar el dimarts 26 amb una xerrada sobre l'avortament i la reforma del codi penal al Casal Independentista Jaume Compte, on es va recordar les lluites feministes a l'Estat des dels anys setanta fins avui en contra dels atacs dels governs que volen, a cop de retallades i lleis reaccionàries, acabar amb l'avortament. També es va comentar la necessitat d'autoformar-nos i autogestionar-nos respecte al nostre dret a decidir i a disposar del nostre cos, de coordinar-nos entre tots els col·lectius feministes i/o antipatriarcals de Barcelona i, fins i tot, de Catalunya.

S'ha de comentar la poca assistència que hi va haver durant aquests dies. Segons l'organització, "és possible que sigui un símptoma de la situació d'invisibilitat o de normalització de l'opressió específica en contra de les dones i entenem que encara ens queda molta feina per fer de sensibilització i visibilització de la lluita feminista al carrer, a l'escola, als moviments socials i a les nostres assemblees. No serem ni passives, ni submises, visca les dones combatives!

Denuncien acomiadaments il·legals davant el Mercadona

Gemma Parera, Sants

Un grup d'ex-treballadors de Loomis Spain S.A. estan informant a les tardes, a les portes del Mercadona de carretera de Sants 200, sobre les condicions il·legals i injustes del seu acomiadament, que ha comptat amb la complicitat de la cadena de supermercats.

Loomis Spain S.A. és una mutinacional sueca de transport de fons que va acomiadar, l'agost de 2012, 77 treballadors a Barcelona, i 177 a tot l'Estat, en un Expedient de Regulació d'Ocupació (ERO) acordat amb els sindicats CCOO, UGT i USO. Aquest acomiadament col·lectiu s'ha fet en el marc de la darrera reforma laboral que abarateix l'acomiadament i ha permès, en aquest cas, fer fora de l'empresa a les persones que hi portaven més temps, amb indemnitzacions baixes.

Segons explica un dels ex-treballadors "és un ERO il·legal perquè sis mesos més tard el personal que quedava ja portava acumulades més de 90.000 hores extres. Hi ha treball per a tots, però prefereixen que es facin hores extra abans de contractar més persones. Estan causant el màxim patiments als treballadors".

De moment, els acomiadaments han estat declarats nuls en diferents jutjats de Madrid i improcedents a Barcelona, excepte dos d'ells també declarats nuls, el d'una noia amb discapacitat psíquica i el d'un home major de 55 anys.

Mercadona és el major client de la multinacional sueca, i segons explica un afectat,"tot i que té coneixement dels actes il·legals de Loomis, mira cap a una altra banda, no es fica en la política dels seus proveïdors". Considera que "si una empresa coneix que un dels seus proveïdors és immoral i segueix amb els seus contractes, aquesta empresa és igual d'immoral". Per això, afirma que "cal lluitar per defensar els nostres drets", i demana al veïnat del barri que no compri a Mercadona mentre doni suport a aquest tipus d'empreses. També estan fent diverses manifestacions i punts d'informació per denunciar la situació d'indefensió en la què es troben.

Allò que el vent s'endugué o...

El 20è mercat d'intercanvi

Xarxa d'Intercanvi de Sants

Com cada any, des de la XIS, s'organitzen quatre mercats d'intercanvi: un per cada estació. Recentment s'ha fet el d'hivern, el 10 de novembre, un diumenge, com sempre. De fred, no en va fer gaire, però de vent...

Van celebrar el 20è mercat d'intercanvi a la plaça Josep Pons, abans plaça Bonet i Moixí i antiga plaça Màlaga. "La veritat és que no ho vàrem celebrar... Encara diria més, ni ho vàrem comentar. Per què? Podríem dir que, com que va ser un matí ventós, els pensaments i les idees volaven sense preveure fins a on anirien a parar.

Els pensaments i les paraules queien per tot arreu. Arribaven fins a la marea groga. A salvem les pensions. A l'atur. Als afectats i afectades per l'hipoteca. Al local del col·lectiu cultural L'Hormigonera (al carrer Olzinelles 63)... tancat per ordre municipal i "tente tieso". Els pensaments i les paraules també van anar a parar fins la policia, que si en mires un (i si no el mires també) et cauran 30.000 euros de multa. Fins a la justícia injusta. Fins al cinisme. A per què li diuen -emprenedor- quan és el -busca't la vida, desgraciat- de sempre. A la mare de la Vero, que la volen expulsar del país, quan allà no hi té res i aquí hi té la família. Quina ventada que s'ha aixecat! És dia de mercat!"

Conviden al barri a venir als mercats sense diners: intercanvien objectes, menjar, la paraula, els pensaments i la rebel·lió...

Més informació a www.intercanvis.sants.org/blog, o al Facebook

Espai d'intercanvi d'objectes i molt més. XARXA D'INTERCANVI DE SANTS

Publicitat i mitjans de comunicació

Anuncia't a LA BURXA, anuncia't...

Els darrers dies ens ha arribat una proposta d'anunciant per LA BURXA que ens ha fet reivindicar més que mai els nostres criteris publicitaris i explorar les noves vies de finançament que obren altres mitjans de comunicació.

La Burxa, Sants

Aquest mes ens hem estat intercanviant correus electrònics amb una agència de mitjans anomenada MEC, que té seu a Barcelona i a diferents països d'Europa, Àfrica, Oceania i Amèrica. Des de MEC ens feien arribar l'interès d'un dels seus clients per anunciar-se a LA BURXA: l'empresa Weight Watchers volia posar un anunci a mitja pàgina a color del seu programa per perdre pes "En tu línea" i "saber si seria possible que a LA BURXA del mes de gener del 2014 hi pogués aparèixer un publireportatge sense càrrec addicional pel client".

La primera pregunta que ens va rondar a totes pel cap és si alguna vegada Weight Watchers o MEC havien fullejat la nostra publicació.

LA BURXA té uns criteris de publicitat ens els que prima la qualitat i la coherència per damunt dels ingressos econòmics i influències que puguin generar els anunciants. La proposta de MEC és l'exemple del no anunci per LA BURXA, tot i que per altres mitjans de comunicació podria ser una opció llaminera que encaixaria perfectament en el seu tarannà diari.

Entre els anunciants de LA BURXA hi figuren petits comerços i negocis del barri, cooperatives autogestionàries, projectes i iniciatives germanes, no hi ha lloc per a programes per a perdre pes que es recolzen en els hàbits de vida saludables, però que legitimen i promouen el model de bellesa imperant i la filosofia del "cos únic", tot adreçat a un públic femení, és clar... A més, la proporció d'espai que ocupen els anuncis respecte el contingut de la nostra publicació ronda el 10%, d'aquesta manera donem cabuda al que realment ens interessa: oferir informació de qualitat reconeixent la nostra subjectivitat com a persones compromeses amb el teixit associatiu i moviments socials del barri.

> Mitjans que no es volen subjugar al mercat i aposten per una comunicació de base.

És cert que sense l'Assemblea de Barri de Sants (ABS) LA BURXA no podria sortir al carrer, ja que els ingressos publicitaris que obtenim no són suficients per poder costejar els 4.000 exemplars mensuals que repartim. El fet de ser el mitjà de comunicació de l'ABS ens dóna certa tranquil·litat econòmica, però en cap cas ens priva de la nostra llibertat d'expressió, ja que tenim via lliure per escriure o dibuixar el que ens plagui.

Som conscients dels perills que s'amaguen rere una relació massa estreta entre anunciant i mitjà de comunicació, des del silenci mediàtic fins a la informació benevolent, escapçada, sense obviar els publireportatges descarats, com el que ens volia fer colar Weight Watchers sense ni haver acordat prèviament si publicaríem o no l'anunci, fet que denota com aquesta pràctica n'és d'habitual.

Mitjans alternatius i viabilitat econòmica

LA BURXA s'emmiralla en molts altres mitjans de comunicació que segueixen uns criteris de publicitat coherents i que al mateix temps vetllen per la viabilitat econòmica del projecte a través de les subscripcions, el micromecentatge col·lectiu o la transformació cap al cooperativisme.

En aquest sentit, aquest mes ens fem especialment ressó de la campanya de micromecenatge que han iniciat les companyes del diari Diagonal per a poder seguir amb el projecte amb la mateixa independència que l'ha caracteritzat des de fa 8 anys i mig.

També volem recordar la campanya #FemVolarLaMosca que ha iniciat La Tele per aconseguir noves col·laboracions i augmentar el número de sòcies; a finals del mes de novembre ens arribava la noticia de que el Departament de Mitjans de Comunicació de la Generalitat clausurava l'emissor de l'única televisió comunitària de Catalunya, a l'espera de conèixer més detalls, sabem que això no aturarà la trajectòria iniciada per aquest mitjà des del 2003.

Aquestes experiències, juntament amb moltes d'altres -com la campanya de micromecenatge que ha finalitzat amb èxit La Directa per seguir millorant el projecte i tantejar el món del cooperativisme-, són les que practiquen diàriament mitjans que no es volen subjugar a les interferències del mercat i que aposten per una comunicació de base, crítica i lliure.

Un projecte que ens acosta a una altra forma de veure la realitat

El cinema Zumzeig ha obert les portes

Fa dos mesos que el cinema Zumzeig, situat al carrer Béjar 53, ha encès els seus projectors.

Àngel Bravo, Sants

Fa dos mesos que el cinema Zumzeig, situat al carrer Béjar 53, ha encès els seus projectors. Gràcies a sales com aquesta, les santsenques i santsencs podem gaudir d'obres diferents, nascudes per generar reflexió i despertar l'esperit crític i, òbviament, en versió original. "Els Il·lusos" és una d'aquestes obres que la sala ha projectat recentment. La nova pel·lícula de Jonás Trueba relata les rutines d'un grup de cineastes ansiosos per explicar històries, però per fer-ho les hauran de viure, i en tot aquest procés l'espectador navega per un seguit de trobades d'amics, cites amoroses, xerrades, borratxeres i altres experiències que conformen el que tot plegat és una agradable i profunda reflexió sobre la vida. El film es deixa perdre per una ciutat com la de Madrid per contextualitzar les il·lusions de qualsevol individu amb un mínim d'inquietuds, i és també una bona carta de presentació de l'Esteban, l'ideòleg d'aquest Zumzeig, un projecte carregat també d'il·lusions en un moment en què estan en perill d'extinció.

La sala Zumzeig promet, a més, ser més que un espai de cinema, ja que intenta acostar a la gent una altra forma de veure la realitat. L'Esteban es mostra, però, molt conscient de les dificultats per què està passant el 7è art, si encara se'l pot anomenar així veient com les grans productores devoren tot el pastís. Crític amb el panorama cinematogràfic actual, on la digitalització s'està menjant molta oferta, l'Esteban advoca per una regularització europea dels criteris de distribució per facilitar o garantir l'accessibilitat a tot tipus de producte audiovisual. Ell aposta per un "agermanament del cinema independent" perquè aquest pugui conviure amb dignitat amb la gran indústria.

Los Ilusos — INTERNET

En aquesta línia, el mes de gener la sala fins i tot es permetrà el luxe de projectar amb accés lliure "Mar de fons", de Bruno Lopez, un documental de mitja hora que retrata la decadència de la pesca artesanal a Badalona. I és que l'Esteban està empenyat en contribuir en la generació de debat, en parlar de l'actualitat i en revifar el teixit cultural del nostre barri. L'Esteban estaria content si en un futur proper el model que aporta el cinema Zumzeig es reprodueix en d'altres espais socials, fent de la gent persones crítiques, i no mers consumidors sense relleu. L'Esteban comparteix les mateixes il·lusions que LA BURXA, i per això estem encantats de posar l'altaveu per tal que el zumzeig del seu missatge s'estengui arreu del nostre barri.

www.zumzeig-cine.eu

La Marea Pensionista reclama unes pensions dignes

L'Assemblea Salvem les Pensions de Sants ha estat una de les impulsores de la creació, aquest mes de novembre, de la Marea Pensionista, un grup que aplega des de la Federació d'Associacions de Veïns de Barcelona (FAVB), als Iaioflautes i altres col·lectius socials i veïnals de Barcelona i l'Àrea Metropolitana.

Cada dilluns l'Assemblea Salvem les Pensions es troba al Centre Social de Sants.. JES ORQUADI

Gemma Parera, Sants

La no revalorització de les pensions ha estat el punt de partida de les reivindicacions, les quals s'han ampliat a una crítica i oposició al projecte de Llei de reforma de les pensions.

Segons el Karlos, membre de l'Assemblea Salvem les Pensions de Sants, "estem creant un moviment ampli que doni resposta a la reforma de les pensions". Per això, es plantegen dur a terme un treball continuat en el temps i ja estan preparant-se per actuar si s'aprova la reforma, fet que consideren bastant probable "donada l'actitud dictatorial del Govern".

Reclamacions col·lectives per revaloritzar les pensions

Des de l'Assemblea Salvem les Pensions de Sants s'han fet tres lliuraments col·lectius de sol·licituds a l'Institut Nacional de la Seguretat Social (INSS), del carrer Numància, per a la revalorització de les pensions d'acord amb l'Índex de Preus al Consum (IPC). La quarta està prevista pel dimarts 3 de desembre.

El darrer Real Decret de no revalorització de les pensions es va aprovar al novembre de 2012, però amb efectes retroactius d'onze mesos abans, des de gener de 2012. Per això, es sol·licita que s'aboni la revalorització de les pensions de gener a novembre de 2012, període en que estava en vigor l'augment de l'IPC. Les quanties reclamades van, segons cada pensió, d'uns 125 a 400 euros en total.

Un cop aquestes peticions són denegades per l'INSS, cosa que fa de forma sistemàtica, es pot presentar la demanda al Jutjat Social, on també s'estan organitzant lliurament de demandes de forma col·lectiva i s'està acompanyant als primers judicis. De moment, tots han quedat aturats pendents de que el Tribunal Constitucional es pronunciï respecte al Real Decret de no revalorització de les pensions de 2012.

Des de l'Assemblea es vol demanar als jutges del Social que resolguin, ja que l'edat de les persones afectades justifica no aturar el procés a l'espera d'una resolució del Constitucional que pot trigar anys en arribar. Per això, tenen previst realitzar una acció el proper mes de desembre. A Donosti i a Burgos ja hi ha jutges que han resolt favorablement.

La campanya continua

Cada dilluns hi ha un espai d'assessorament col·lectiu, a les 18h, al Centre Social de Sants, al carrer Olzinelles 30, i a les 19h es fa assemblea per debatre com continuar amb la campanya. També estan fent xerrades sobre la reforma de les pensions, parades informatives i penjada de cartells per tot el barri.

Segons el Karlos de l'Assemblea, "aquestes reclamacions col·lectives són una eina més per atacar globalment la reforma de les pensions".

El col·lectiu de pensionistes està alçant la veu i mobilitzant-se en contra de les retallades i de la incertesa del seu futur i de les pròximes generacions.

El govern espanyol prepara una nova retallada de les pensions

Àlex Tisminetzky, Sants

Cop radical i contundent contra les pensions, o potser míssil a la línia de flotació de la jubilació. Els adjectius i qualificatius es van quedant curts per a descriure cada una de les reiterades reformes de les pensions.

Bienni fatídic

Només des del 2011 portem 2 grans reformes radicals, a les que hem de sumar multitud de petites retallades que es catapulten des dels Consells de Ministres dels divendres.

En Zapatero va obrir la veda al 2011, per amb el suport de CCOO i UGT, augmentar l'edat de jubilació de 65 a 67 anys, i imposar nous requisits pels que es volguessin jubilar abans d'aquesta edat, reduint les pensions pràcticament un 20%, segons els eufòrics estudis de la patronal CEOE.

I el flamant nou govern de Rajoy no va trigar ni sis mesos en redactar una nova i radical rebaixa, que fa pràcticament inaccessible la jubilació per a la gran majoria de la població fins als 67 anys, i que encara és més socialment injusta al endurir els requisits del subsidi d'atur de majors de 55 anys. La insaciable patronal va calcular que la nova mesura del govern "popular" reduirà un 10% més les pensions futures, però va declarar que no en tenia prou, doncs proposa la jubilació a la sorprenent edat de 70 anys.

Reducció de les pensions ja reconegudes

Fins ara les reformes legals havien afectat les pensions futures, les que s'havien d'aprovar els propers anys. Alhora, però, s'han anat congelant durant els anys 2011, 2012, 2013 i 2014 les pensions actuals, que no han augmentat segons l'IPC. Cada any els pensionistes han pogut comprar menys amb pensions cada cop més devaluades.

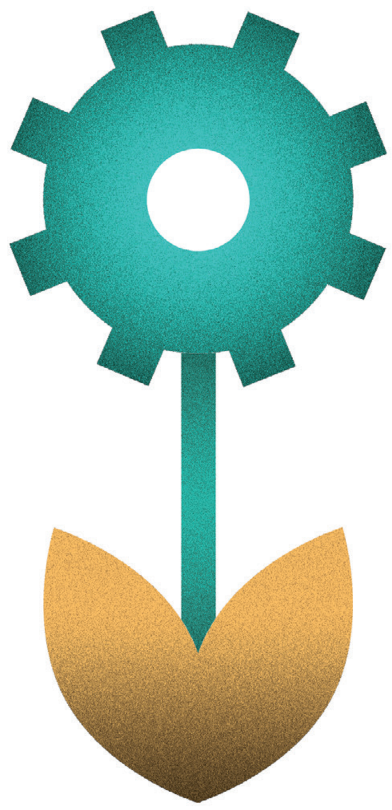
I davant de l'escassa resposta popular, el govern del PP ha decidit fer el més agosarat assalt legal, congelant per sempre més, i per llei, les pensions. La proposta determina una enrevessada fórmula, que darrera una complexitat extrema intenta amagar que els pensionistes veuran augmentada els propers anys les seves prestacions només un 0,25%, mentre l'IPC (ja trucat i rebaixat) determina augments de preus del 3%, i la realitat del carrer crida que molt més han pujat els productes de primera necessitat (gas, llum, aliments,...).

A més a més, el govern vol que es calculin les pensions segons l'esperança de vida de la població, i per tant rebaixant realment les pensions si augmenten els anys de vida, amb l'eufemisme de "Factor de Sostenibilitat". La pròpia ministra Bañez afirmava cofoia que amb aquesta nova llei en 9 anys deixarien de pagar als pensionistes 33.000 milions d'euros, i es calcula que si hi ha una inflació com la dels darrers 10 anys, en la propera dècada els pensionistes veuran reduïdes un 20% la seva possibilitat adquisitiva.

Les contínues reformes semblen no tenir fi, i s'estenen tant com les ànsies dels bancs i asseguradores de controlar la gran caixa de les pensions públiques. El resultat però és a costa de la majoria, que haurà de treballar més anys per aconseguir pensions més baixes, que a més a més s'aniran rebaixant cada any.

Llavor cooperativa

Ivan Miró

Quan el 2009 s'inicià el Projecte Barri Cooperatiu, sota l'impuls de la Federació de Cooperatives de Treball de Catalunya (FCTC) i La Ciutat Invisible, el cooperativisme a Sants era una realitat fragmentada, sense projecció social i amb una desmemòria important respecte els antecedents històrics que havien fet, del nostre barri, un dels bastions del cooperativisme obrer català. De la setantena de cooperatives existents, n'hi havia ben poques que promoguessin la identitat i els valors cooperatius; la intercooperació entre elles era nul·la i, a nivell de barri, el model cooperativista no era massa conegut. D'entre les cooperatives inquietes d'aleshores, podem destacar Ambulàncies Catalunya, Net Neteja, Cusó Tapissers, la cooperativa d'ensenyament Institució Montserrat i la de consum Germinal, i no massa més. La situació avui, no obstant, no és la mateixa. Què ha canviat?

La crisi econòmica —més ben dit, l'ajust estructural capitalista en curs— ha transformat moltes de les certeses que teníem interioritzades. A nivell social s'ha produit un qüestionament sobre l'economia dominant, que ha implicat una reflexió personal sobre la relació que mantenim —cadascuna de nosaltres— amb el treball, el consum o l'estalvi. En aquests anys d'abusos capitalistes, de banquers que roben i desnonen, d'EROs i d'aturats, de retallades socials i pobresa creixent, ens hem preguntat insistentment —fos a les places, fos en la solitud— si "una altra economia era possible". És aquí quan les alternatives econòmiques proposades des del cooperativisme, modestes però reals, s'han situat en la mirada de creixents sectors de la població.

L'aposta per un barri cooperatiu ha contribuït a l'arrelament local d'aquest canvi d'imaginari. La celebració del Dia del cooperativisme, les xerrades, articles, jornades i tallers, així com les exposicions, recerques i rutes per la memòria cooperativa del barri, han servit per a recuperar i actualitzar l'esperit cooperativista de Sants. Un procés que no s'hauria produït sense la creació de "cooperatives activistes" per part de persones implicades en els moviments socials santsencs (com La Ciutat Invisible mateixa, o les avui desaparegudes Malea i Pim Pam Films), així com per les ressonàncies de tenir, al carrer Premià, 15, una seu important del cooperativisme català. Doncs a l'antiga cooperativa l'Empar de l'Obrer, després Popular Santsenca, des que s'hi instal·là la FCTC el 2005, s'hi han anat afegint múltiples organitzacions del sector, així com les cooperatives Coop57, L'Olivera, Grup Clade i Sàpiens.

Aquests nous contextos han facilitat que, en els darrers anys, s'hagin creat o instal·lat noves cooperatives de treball al barri, i que la llista d'empreses autogestionades pels seus treballadors vagi creixent. Des del sector de l'oci com Koitton Club o Kopdemà Bar; al món de la informàtica i les comunicacions, com Bonobo, Projecte Ictineu o la revista Alternativas Económicas, passant pels serveis vinculats a un nou model ecològic i sostenible, com Coop de bici o l'Economat Social. Cooperatives, moltes d'elles vinculades a la Xarxa d'Economia Solidària, que lluiten diàriament per a mantenir els llocs de treball i alhora difonen els valors cooperatius, que consoliden els seus projectes i estan obertes a col·laboracions, que es pensen com a mitjà per a resoldre les necessitats econòmiques dels seus protagonistes i a la vegada aposten per una transformació social més general.

> La crisi econòmica i la creació de "cooperatives activistes" impulsades per persones implicades en els moviments socials santsencs ha facilitat que la llista d'empreses autogestionades pels seus treballadors vagi creixent.

Més enllà de l'extensió de la cooperativa com a fórmula, la sensació és que a Sants s'ha produït una socialització de la cultura de la cooperació. Als grups de consum agroecològic (Faves Comptades, Panxa Contenta); als mercats de la Xarxa d'Intercanvi de Sants, i a les iniciatives habituals del teixit social santsenc, s'hi ha de sumar, des de juny del 2011, l'equipament autogestionat de Can Batlló, autèntic viver d'experimentació social, que es pot convertir en epicentre de l'economia social i solidària amb vinculació territorial. Queda molt camí per recòrrer, i els reptes són importants. Però la llavor cooperativa està sembrada, i sembla que ja està germinant.

Sants, terr

Aquí teniu el mapa de l'economia social i solidària, on trobareu la quarantena de cooperatives de treball i consum que poblen el nostre barri.

Cooperatives
Cooperatives de la XES
Cooperatives de consum
Cooperatives de consum de la XES

1. Ad+ Medical
Equipament i radiologia dental
C. Dolors Masferrer 20 - 22,
93 490 39 19
dmasmedical.es

2. Ebbe's Assessors
Assessoria d'empreses
Travessera de les Corts, 238
93 490 40 49

3. Restaufer S.L
Restauració de façanes
C. Guitard 75-77
93 409 53 20
restaufer.com

4. El Tall3r
Laboratori Fotogràfic
C. Robrenyo, 43
93 322 30 11
eltall3rlab.com

5. Cusó Tapissers
Mobiliari
C. Robrenyo, 52
934 90 34 50
cusotapiceros.com

6. Panxacontenta
Cooperativa de consum
C. Violant d'Hongria, 71, 1r
panxacontenta.wordpress.com

7. Transports Condal
Transports per carretera
C. Violant d'Hongria, 107,
933 30 57 00

8. Coop de Bici
Reparació bicicletes
C. Melcior de Palau 64
936 243 646
coopdebici.com

9. Pretalleres San José
Centre de treball per a disminuits psíquics
C. Tenor Masini, 67,
933301246

10. Bonobo Community
Disseny i comunicació
93 250 91 58
bcommunity.es
Papin 8 local 2

11. Enquadernadora Ràpid
Enquadernació
C. Alcolea, 64,
93 490 69 64
encuadernadorarapid.com

12. Net Neteja
Neteja i manteniment
C. Badalona, 2

13. Cabañeros
Restaurant
C. Vallespir, 17
93 490 52 97

14. Assessorament Cooperatiu Integral
Assessoría
Rambla Brasil, 5 - E3

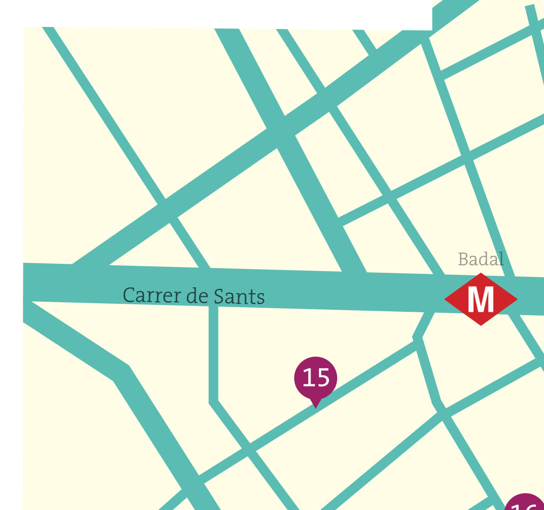
15. Gestpime
Assesoria laboral, contable i fiscal
C. Bassegoda, 30
934 48 00 34

16. Saloga Restauració
Restauració d'edificis
C. Carreras i Candi, 44
93 440 85 53

17. Ambulàncies Catalunya
Transport sanitari
C. Begur, 36
93 422 88 88

18. Algo Bueno Studio
Producció audiovisual
C. Sants 130, 1r 1a
93 426 39 36
algobuenostudio.com

19. Lazzigags Produccions
Produccions teatrals
C/ Olzinelles 3, 2n
34 932 967 337
lazzigags.cat

20. La Ciutat Invisible
Llibreria, roba i recerca
C. Riego, 35
932 98 99 47
laciutatinvisible.coop

21. Coop 57
Serveis financers
C. Premià, 15, baixos
93 268 29 49
coop57.coop

22. Aposta
Escola empresarial cooperativa
C.Premià, 15, 1a planta
93 318 81 62
aposta.coop

23. Sàpiens Publicacions
Revista
C. Premià, 15, 2a planta
sapiens.cat

24. L'Olivera
Cooperativa agrícola d'integració social
C. Premià, 15
973 33 02 76
olivera.org

itori cooperatiu

25. Faves comptades
Cooperativa de consum
C. Muntadas, 24, baixos
(Casal Independentista de Sants, Jaume Compte)
934325099
cis-jaumecompte.cat

26. Kop de Mà
Bar
C. Riego, 4
kopdema.tk

27. Institució Montserrat
Ensenyament
C. Cros, 6-8
93 421 01 50
institucio-montserrat.cat

28. Koitton Club
Bar Musical
C. Rossend Arús, 9
koittonclub.blogspot.com.es

29 . Alternativas Económicas
Revista
936-116-305
C. Rei Martí 8, 3r
alternativaseconomicas.coop

30. Hexel Anzeigen
Disseny i comunicació
C. Joanot Martorell, 12 1º 1ª
934 913 855
hexelanzeigen.com

31. Larry's
Tècnics espectacles
C. Cros, 6-8
Noguera Pallaresa, nº 10
608 965 230

32. L'economat social
Cooperativa de treball
C. Jocs Floras nº 153
626911053
leconomatsocialcoop.wordpress.com

33. Tallers mecànics Satàlia
Reparació de vehicles
C. Constitució, 19
934 21 11 77

34. Germinal
Productes eco-biològics
C. Rossend Arús, 74
93 296 69 59
coopgerminal.coop

35. Edipec
Serveis i materials sanitaris
C. Gavà, 67, baixos, 2n
933310121

36. Paper's
Decoració
C. Portugalete , 17
93 431 84 00
papers-sccl.com

37. Sat Service
Electrònica
C. del Moianès, 34,
932 96 47 18
satservicesccl.com

38. Siecom Instal·lacions
Cablejats
C. del Príncep Jordi, 15
934 23 13 58
siecom.biz

Mapa i il·lustracions: Enric Adell

Fonts: www.sants.coop i www.xes.cat

Cooperar per consumir, finançar i intercanviar

Les cooperatives de treball són potser els referents més coneguts i els projectes més presents als nostres barris. Existeixen algunes pràctiques molt innovadores —com l'anomenat crowdfunding o micromecentatge—, i experiències històriques —com la moneda social i les cooperatives de consum— que han viscut un creixement significatiu en l'actual context de crisi.

Elba Mansilla, Sants

Les cooperatives de consum
Es tracta de grups de persones que s'associen amb una doble intenció: accedir a menjar sa i biològic a un preu raonable, i alhora recolzar un model d'agricultura arrelat al territori i ecològic. Amb més de 150 experiències a Catalunya, aquests projectes busquen generar una alternativa de producció, distribució i consum a la indústria agroalimentària global. Un model que afavoreixi la sobirania alimentària, potenciï la relació sense mitjancers entre productor i consumidor, enforteixi la pagesia autòctona i de circuit local, i es basi en una relació de solidaritat i confiança entre el món rural i l'urbà. A Sants hi ha quatre grups de consum crític: les cooperatives Germinal (Rossend Arús, 74), Faves Comptades (al Casal Independentista de Sants, Muntadas, 24-26), l'Economat Social (Jocs Florals,153), i el grup de consum crític Panxa Contenta (a l'Espai Obert, Violant d'Hongria, 71, 1r).

El micromecentatge
El també anomenat finançament col·lectiu és un sistema per trobar recursos econòmics per a projectes de tipus cultural, social i polític mitjançant les xarxes socials i les comunitats on-line. Les persones i col·lectius que necessiten diners posen en funcionament una campanya de micromecenatge, i la belluguen durant 40 dies entre la seva xarxa de contactes per intentar aconseguir el seu objectiu econòmic. La idea es obtenir moltes petites aportacions, que es faran efectives per mitjà de les tecnologies de pagament. A Catalunya, les plataformes més conegudes són verkami.com, goteo.org i totsuma.cat. A Sants, els darrers mesos, s'han dut a terme quatre campanyes d'aquestes característiques que han acabat satisfactòriament: la conversió del Setmanari de Comunicació Directa en cooperativa (33.300€), la realització del Segon Seminari d'Estudis Feministes (903€) i l'edició del calendari-receptari Escuracassoles 2014 (5015€), i la realització del documental sobre castell a l'Índia dels Castellers de Sants

Moneda social
L'Ecosol és el nom de la moneda social del mercat social català. Intenta recuperar la funció originària de la moneda i facilitar l'intercanvi. Segons la Xarxa d'Economia Solidària, es calcula que actualment funcionen unes 400 monedes d'aquest tipus al món. L'Ecosol permet les transaccions econòmiques dintre la xarxa d'intercanvi Mercat Ecosol. El Mercat Ecosol vol ser una comunitat de crèdit mutu i de consum responsable formada per persones i empreses productores i consumidores de l'economia solidària per intentar alliberar el màxim de recursos del circuit econòmic del capital. Tot i trobar-se encara en fase de creixement i consolidació, prop de 200 empreses, entitats i cooperatives ja hi estan vinculades.

Bitllets de 10 i 1 Ecosols

La potència de l'economia social per a les dones

Elba Mansilla, Sants

Al moviment cooperatiu, mitjançant el cicle de conferències "Construint el Mercat Social" que tingueren lloc durant la Fira d'Economia Social de Catalunya (FESC) i a través de publicacions vinculades als moviments socials alternatius, s'està parlant molt sobre si les estructures organitzatives de l'economia social afavoreixen el desenvolupament professional i econòmic de les dones. Podríem afirmar que l'economia cooperativa i economia feminista s'estan apropant, perquè, de fet, tenen molt en comú. Formalment, el paradigma econòmic cooperatiu posa a les persones —la necessitat de treballar i el sosteniment de la vida— al centre de l'activitat del projecte, fet que millora les condicions de treball, i al mateix temps el fa compatible amb la resta d'esferes de la vida. La cooperativa representa un pas endavant per democratitzar l'economia, ja que ha possibilitat que les classes populars puguin, a més de vendre la seva força de treball, prendre la iniciativa; i a més, perquè les relacions laborals cooperatives són més justes. Però, fins a quin punt aquesta potència es correspon amb la realitat?

Segons diversos estudis sobre la situació de les dones a l'economia cooperativa a l'Estat espanyol, aquest sector és més favorable a la participació de les dones, els facilita la possibilitat de promoció i hi ha equitat salarial. Per contrast, però, hi ha una gran concentració de dones ens sectors d'activitats tradicionalment feminitzats i precaris —com els serveis a les persones, l'educació i el comerç— i en categories professionals menys qualificades, fet que acaba produint una rèplica dels fenòmens de la segregació horitzontal —divisió social del treball en funció del sexe— i vertical —sostre de vidre— gairebé idèntics al que es produeix a l'empresa convencional. De fet, malgrat les dones representen el 48% de les persones treballadores a les cooperatives, només ocupen el 18,80% dels càrrecs de direcció.

Afortunadament, trobem alguns brots verds, especialment a les experiències cooperatives vinculades al moviment feminista, com són els casos de Titània Tascó, Tamaia-Viures sense violència o Fil a l'agulla, micro-projectes en els quals s'estan produint una sèrie de pràctiques apoderadores i innovadores en l'àmbit de la corresponsabilitat, que ens poden donar pistes i idees dels àmbits en què cal treballar. En primer lloc, cal fer un esforç per donar visibilitat i valor als projectes feministes i les pràctiques emancipadores que s'hi estan donant, per generar referents i propiciar rèpliques. En segon, cal implementar mesures correctores als projectes cooperatius, ja sigui mitjançant la implementació de plans d'igualtat, o reformant els reglaments interns perquè aquests garanteixin la igualtat de gènere. En tercer lloc, cal aprofundir en l'estudi i coneixement del sector en aquest àmbit, tal com ja estan fent la comissió de gènere del Coop 57 o la Xarxa d'Economia Solidària (XES) mitjançant el Balanç social.

Cal fer un esforç col·lectiu d'autoconeixement, conscienciació i assoliment d'objectius per a la transformació perquè l'economia cooperativa passi de la potència a l'acte feminista.

Miquelet. @miqueletbcn

RACÓ HISTÒRIC

Esperantistes de Sants

Agus Giralt, Barcelona

La societat de principis del s XX, influïda per nous corrents de pensament, com l'anarquisme o el comunisme, prometia canvis radicals. "Del passat no en deixarem cap rastre" augurava la lletra de la Internacional. Uns canvis que volien alliberar la humanitat de tot allò preestablert que l'encadenava. Una revolució que va arribar a tots els àmbits, fins i tot el filològic.

Un dels projectes més destacats va ser l'intent d'aconseguir crear una llengua comuna que permetés als homes i a les dones de tot el món relacionar-se amb un idioma en situació d'igualtat. El projecte més conegut, sens dubte, va ser el de l'oftalmòleg polonès Ludwik Lejzer Zamenhof. Aquest va desenvolupar l'esperanto a la darreria de la dècada de 1870 i el començament de la de 1880. Després de deu anys de treball, en que va traduir literatura a l'esperanto i escriure versos originals, Zamenhof va publicar la primera gramàtica el juliol del 1887, en un llibre anomenat *Lingvo Internacia*.

En pocs anys el fenomen va arribar a Barcelona on l'any 1909 es va organitzar un dels primers congressos internacionals d'esperanto. El furor era tal que fins i tot es van arribar a crear uns Jocs Florals d'Esperanto, imitant els que es desenvolupaven en català. Des de molt aviat la nova llengua aniria lligada a l'obrerisme i als moviments llibertaris, que n'afavoririen la difusió.

El que pocs saben és que l'esperanto no va ser l'únic projecte de llengua internacional que es va crear. En paral·lel a l'esperanto, el capellà alemany Johann Martin Schleyer crearia el volapük l'any 1879. I anys més tard, la negativa a introduir canvis en l'esperanto va portar a Louis Couturat a impulsar una nova llengua a principis del segle XX, l'ido. A Sants tant l'esperanto com l'ido van tenir molta importància. Al carrer de Premià, número 35, s'hi va instal·lar la Sociedad Idista Española, que oferia cursos presencials i també per correspondència. També algunes cooperatives oferien cursos per aprendre aquesta llengua o conferències per divulgar-ne l'ús, com va fer l'Empar Obrer. Sense sortir del barri també podíem trobar la seu de l'Acadèmia Laborista Esperantista, entitat que es va encarregar de difondre i ensenyar aquesta llengua.

Ni l'esperanto ni l'ido han aconseguit el seu objectiu d'esdevenir llengües universals i apropar així als homes i les dones, fossin dels orígens que fossin. L'actual imperi ens ha imposat l'anglès, com fa 2.000 anys un altre imperi va imposar el llatí, però encara uns quants milers de persones a tot el món utilitzen l'esperanto, i alguns el segueixen ensenyant i aprenent fins i tot a Sants.

Cartell d'un Congrès d'Esperanto organitzat a Barcelona entre el 5 i l'11 de setembre de 1909.

BURXANT ELS BYTES

Com es fa un *trending topic*?

Bernat Costa, Sevilla

Els *trending topics*, o TT, són les paraules més usades a Twitter. Són aquelles paraules o *hastags* que apareixen a la columna de l'esquerra de la xarxa social.

Aquestes paraules solen ser les més utilitzades per la gent i són emprades per difondre campanyes i mobilitzacions. En fan ús tant empreses com moviments socials.

Però, com s'aconsegueix que una paraula aparegui en els TT? Hi ha vàries regles. La paraula ha de ser "nova", no utilitzada abans. Per exemple #LaBurxaVolSerTT. Un cop acordada una paraula, cal que molta gent la usi de cop a una hora determinada. Com més seguidors tingui aquesta paraula, major repercussió tindrà i més fàcil serà que arribi a entrar a la llista de TT.

Per fer-ho, s'acostuma a acordar una paraula clau, una data i hora entre varis usuaris, i es llença de cop.

L'hora escollida també es rellevant, en hores puntes és més difícil d'aconseguir un TT, ja que hi ha més usuaris escrivint. Aquestes hores puntes acostumen a ser entre setmana a les 9, a les 16 i a les 22h, més o menys.

FOGONS DE TEMPORADA

L'escudella es fa sola

Núria May, Masnou

Tinc dos motius per parlar de l'escudella, de fet, segurament, n'hi hauria molts, però he escollit aquests dos. El primer i més obvi: arriben les festes de Nadal, aquelles en que a part de consumir, les famílies i amics es reuneixen al voltant d'una taula i modestament mengen allò que els hi resulta més adequat per acompanyar un motiu de celebració. Són molts els menjars de festa existents a la tradició culinària de qualsevol país, i molts d'ells són adaptats a la temporada i clima del lloc, ho és també la nostra estimada escudella.

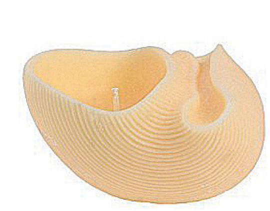
I el segon motiu és perquè l'altre dia vaig assistir a la festa de la revista Cuina en motiu del seu número 150 (Felicitats!). A l'acte hi va tenir lloc la finalització d'un divertit concurs en que es donava un premi al plat més representatiu de la cuina catalana; els tres finalistes varen ser els següents: els canelons, el fricandó i l'escudella, i com és de suposar, ja que és la finalitat de l'article, l'elaboració guanyadora va ser l'escudella.

En té moltes de particularitats l'escudella i crec que té prous motius per ser i per no ser alhora l'elaboració catalana més emblemàtica. En repassarem alguns.

Per començar, el nom és preciós, una escudella és un estri per a encabir un líquid però també s'utilitza el verb escudellar per referir-se al servei d'una elaboració líquida, servida amb l'ajuda d'un cullerot, per no parlar de les terres d'escudella que deuen el nom a l'antic ús que tenien, netejar les anomenades olles.

En segon lloc, l'escudella és un plat transversal en una societat en que persones amb més i menys recursos poden adaptar l'elaboració a les seves possibilitats escollint els ingredients que més els hi convinguin. De fet és un dels pocs plats que la història dels més rics no ha menyspreat mai pel fet de ser un plat que també mengessin habitualment les classes més humils i populars.

Escudella i carn d'olla

- 1 morro i orella de porc
- 1 braó de vedella
- ½ pollastre
- 1 cuixa de gallina
- 1 tros de cansalada
- 1 botifarra negra i una blanca
- 400g de carn picada de porc
- 400g de carn picada de vedella
- 2 ous
- Pa sec i mullat amb llet
- All i julivert picat
- 5 patates
- 1 xirivia
- 1 nap
- 1 tronc d'api
- 4 pastanagues
- ¼ Col
- 200g cigrons remullats
- Sal i pebre
- Pasta grossa (galets)

Ensenyar-vos a fer una escudella és una mica estrany tenint en compte que cada escudella té el seu mestre o mestressa, però potser és interessant que fem alguns comentaris al respecte. Primer, amb l'aigua freda, poseu-hi totes les carns (ometent les botifarres i la carn picada) i enceneu el foc. Espereu que arrenqui el bull i comenci la formació d'escuma, abaixeu el foc en aquest moment i retireu l'escuma que es va originant a poc a poc. Un cop apugeu el foc altre vegada, afegiu els cigrons i deixeu que bulli animadament durant una hora o més. Ja hi podeu afegir les verdures netes i tallades a excepció de la patata i la col, i deixeu que bulli el conjunt una hora més. Mentrestant prepareu la pilota amb les carns picades, l'ou, el pa mullat amb llet, l'all i julivert picat, sal i pebre. Peleu i talleu també les patates. Afegiu les pilotes passades per farina, la patata, el tros de col i les botifarres a l'olla, continueu amb la cocció durant uns 30 minuts i saleu. Amb el brou resultant podeu coure la pasta de galets. El plaer és menjar-se en el mateix plat els galets, el brou, les verdures i les carns esmicolades, però bé, això ja va a gustos.

Per últim, cal dir que és un plat savi, és d'aquelles elaboracions que pertanyen a una cultura gastronòmica de l'aprofitament, en que tots els ingredients, i totes les seves substàncies solubles, resten dissoltes en el líquid que es consumeix a posteriori. Les carns i les verdures restants, la carn d'olla, es mengen a continuació.

Cal tenir clar que l'escudella és, amb variacions en els ingredients o el mètode de cocció i coneguda amb altres noms –cocido madrileño, olla podrida castellana, olla de recapte, potaje andaluz-, l'únic plat en comú a les diferents cultures gastronòmiques de l'Estat espanyol; aquest fet és curiós ja que reflecteix com un territori com l'espanyol és una barreja de cultures populars, i les diverses elaboracions gastronòmiques de cada una són una forma clara de explicitar-ho.

Principalment, i com no podia ser d'altre manera, l'escudella és un plat de festa, de trobades familiars, de retrobaments. Pobre escudella, ara que han arribat -cada dia més excel·lents, frescos i de proximitat- els brous pasteuritzats i en tetrabrick. Molts d'ells estan bastant ben aconseguits, entenc que a vegades la seva comoditat pugui suplir les llargues hores de cocció d'una bona escudella, però: I la carn d'olla? I l'olor que queda a tota la casa, i fins i tot a l'escala dels veïns, quan gaudim mentre bullen aquells ingredients que anteriorment hem comprat al mercat? Aquests dies que potser tenim tots una mica més de temps, regaleu-vos a vosaltres i als que us vulguin acompanyar, un bon plat d'escudella i carn d'olla.

UN TOC D'HUMOR...

EL POEMA

Pàtria

Són milers
incalculables,
quasi fan mal:
sort que canten.

Avui és el dia
de tots els dies,
la inflada bombolla
del país esclata
en crits i senyeres
i cada gest és un punyal
clavat al cor de la gran bèstia.

L'odi és una pàtria.

Jaume Sisternes a *Feines de no gaire*
Pont del petroli, 2008.
(Poema escollit per David Caño).

CINEMA

La vida d'Adèle

Lancelot

Guanyadora de la Palma d'Or en l'últim Festival de Canes, no tan sols per la pel·lícula, sinó també pel seu director i les seves dues protagonistes, quelcom poc habitual en un festival d'aquestes característiques. En realitat és la primera vegada que en aquest festival una pel·lícula guanya els quatre premis més importants, més difícil encara si és té en compte que el president del jurat en aquesta ocasió va ser Steven Spielberg, a qui se li podria intuir un cert rebuig per aquesta història d'amor lèsbic entre dues joves.

No és estrany que el famós director quedés també commocionat per aquesta història que és explicada des de la més pura emoció. Dues personatges contradictòries a qui la càmera segueix en les seves trobades i desenganys amorosos amb un gran realisme i gairebé sempre amb primers plans. Gran mèrit li correspon a Adèle Exarchopoulos, que realitza una interpretació sobrehumana. Amb cada mirada, gest d'expressió, sabem molt bé el què sent i ens ho transmet. Devora la pantalla comunicant tots els seus sentiments tant a flor de pell. La seva antagonista, Léa Seydoux, també està meravellosa i crea un personatge difícil d'oblidar.

La pel·lícula té una duració de tres hores, però en cap moment es fa avorrida, encara que és cert que es podria alleugerir alguna de les seqüències, com la de la primera trobada sexual entre les dues protagonistes, Adèle i Emma. No obstant això, es compren que el seu director hagi volgut transmetre a l'espectador la passió d'aquest amor per a també entendre el successos que s'aniran desenvolupant posteriorment.

El cine europeu, i en aquest cas el francès, ens demostra com es pot explicar una història d'amor que arribi a l'espectador i que aquest es reconegui com a voyeur d'un fet real tant allunyat de la superficialitat i falsedat que la majoria de vegades ens arriba des de Hollywood quan es vol explicar una història d'aquestes característiques (per suposat amb una parella heterosexual), sovint minada de personatges estúpids i irritants amb els que l'espectador no pot connectar ni un sol moment.

Recomanable, per tant, com una de les millors pel·lícules de l'any, així com ho han certificat els premis aconseguits arreu del món.

LA VIDA DE ADÈLE
Direcció: Abdellatif Kechiche
Any: 2013
País: França
Durada: 180 min.

LITERATURA

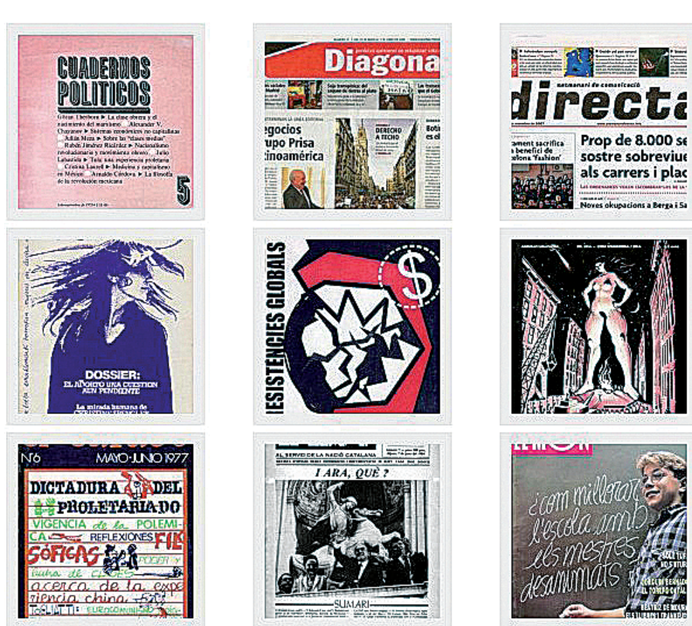
El Centre de Documentació dels Moviments Socials es transforma

Centre de Documentació dels Moviments Socials

Estimades burxaries, mensualment un col·lectiu de Sants de la Xarxa de biblioteques Socials escriu una ressenya d'un llibre que tinguem en el nostre espai, fent difusió dels continguts que disposem i aportant un granet més a la Burxa de totes.

Aquests mes ens pertoca al Centre de Documentació dels Moviments Socials, que actualment es troba en un moment de semi-paràlisis, ja que des de ja fa un any estem en procés de transició per incorporar-nos a Can Batlló. No obstant això, restem oberts en cas de contacte via oral o correu electrònic per a la consulta en cites acordades. És per això que aquesta vegada aprofitarem l'avinentesa per explicar-vos les raons que van decantar la balança per apostar per un canvi profund del projecte.

Aquesta decisió ha sigut fruït de la necessitat, actualment ens trobem en un local que es caracteritza més per ésser un espai de treball quotidià i no tant per un punt de trobada social del barri, tot i que s'hi fan seminaris, tallers i presentacions. Aquest fet es contradiu amb el projecte, caracteritzat per ser un espai obert de consulta, de debat, amb un intercanvi constant entre les diferents individualitats/col·lectives de Barcelona. Pretenem doncs millorar-ne la visibilitat i la difusió.

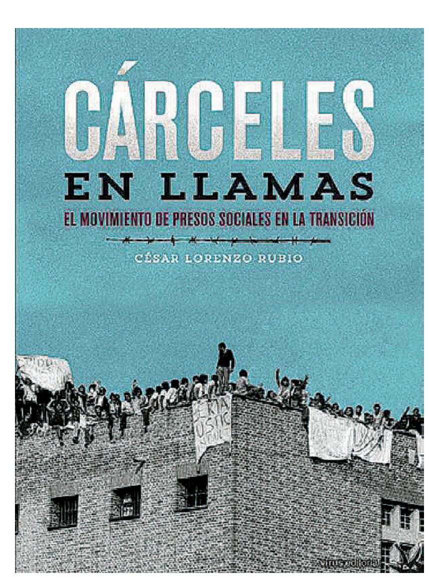
Alhora, el volum de material que conté ha arribat al seu límit, éssent impossible la seva catalogació i investigació pròpia, sense poder aportar a les veïnes materials treballats sobre els nostres continguts. És el moment d'expandir el projecte i donar sortida i entrada als coneixements que generem entre totes en les lluites socials quotidianes.

Per altre banda, traslladar-nos a Can Batlló afavorirà el treball d'investigació, producció i qualitat del projecte, ja que al ser un projecte autogestionat, sustentat per les aportacions econòmiques de sòcies col·laboradores, es veu ofegat en el pagament de lloguers mensuals. D'aquesta manera, es pretén revertir aquest lloguer per finançar els projectes futurs, actualització dels materials i el condicionament de l'espai; realitzant activitats no per assegurar la supervivència econòmica, sinó per poder contribuir en la recuperació de la memòria històrica dels moviments socials crítics de base.

També volem destacar que des d'aquest estiu estem treballant amb un arxiu documental de la Hamsa, espai okupat del barri desallotjat el 2004 després d'una llarga activitat que va significar un punt d'inflexió en els moviments socials de Barcelona. Materials de gran valor cultural, però molts d'ells conservats en mal estat. Actualment estem realitzant tasques de neteja i conservació i esperem que en un futur puguin estar disponibles per a tothom.

Finalment, volem celebrar que després de molt de temps, un col·laborador, en César, ha pogut presentar el seu llibre sobre la Copel: *Cárceles en llamas. El movimiento de presos sociales en la transición*, editat per Virus. Recomanació d'un llibre que ja disposem al centre juntament amb documentació específica sobre el col·lectiu de presos en lluita.

arxiudelaciutat@gmail.com

CÁRCELES EN LLAMAS.
El movimiento de presos sociales en la transición
Autor: César Lorenzo Rubio
Any: 2013
Virus editorial
440 pàgines

I visqueren felices... una proposta literària a favor del lesbianisme

Mercè Nebot

Hi havia una vegada un grup de dones i lesbianes de vida alegre amb ganes de contagiar l'alegria a altres dones i lesbianes. No sabien gaire com es feia, això de contagiar l'alegria. Si busques contagi al diccionari només hi trobes el contagi de la grip o de coses pitjors... Però i l'alegria? Com es podia contagiar, l'alegria? Això es preguntaven per separat cada una a casa seva, rumia que rumiaràs, fins que un dia van decidir quedar per berenar. Assegudes davant unes infusions i molta xocolata, van decidir convocar lesbianes, trans i dones en general a escriure històries amb final feliç, històries sobre nosaltres. Així va néixer «I visqueren felices...», un projecte literari, una invitació a la creació que vol ser un contagi de la felicitat.

Aquest és l'inici del nostre conte i d'això ja fa més d'un any. Vam convocar un certamen en el qual podien participar lesbianes, trans i dones en general presentant contes, fotonovel·les i còmics amb tres únics requisits: personatges lèsbics, final feliç i en català. El certamen va tenir un èxit notable.

El passat 8 de març vam donar a conèixer els contes, la fotonovel·la i els còmics seleccionats, que formaran part del volum col·lectiu. Un conjunt de vinticinc creacions en català, amb final feliç, que parlen de persones que habitem un món on sovint no ens deixen cabre, perquè som rares, maldestres, grasses, solteres, promíscues, xicotots, floretes, sense feina remunerada, amb mainada, adolescens que volen agradar-se a si mateixes, massa efusives o massa callades, velles, mandroses, precàries... Creacions que parlen del món lèsbic, no només sobre relacions sexoafectives sinó també sobre com construïm famílies escollides, com envellim, com ens cuidem, etc.

Ara mateix estem en la fase d'edició i difusió de la campanya de mecenatge. Per aquest motiu i gràcies a la col·laboració de la videoartista Raquel Rei Branco, presentem un booktràiler del projecte el proper 18 de desembre, 2/4 de 21h. a la Ciutat Invisible.

ivisquerenfelices.blogspot.com

Il·lustració del llibre

Nous projectes del Casal Independentista de Sants Jaume Compte

Renovar per millorar

Casal Independentista de Sants

Aquest nou any es presentarà diferent pel Casal Independentista de Sants Jaume Compte, perquè s'ha fet una assemblea general i han sorgit noves idees.

Tenim la necessitat de canviar l'espai físicament i impulsar-lo amb noves activitats. Per aquest motiu, hi ha una comissió de renovació que està treballant perquè això sigui possible. Fer l'espai més acollidor, fer tardes de joc per a infants o fer formacions mensuals són algunes de les propostes que té la comissió sobre la taula. De moment només són idees, i no hi ha res en ferm, però esperem fer-les realitat ben aviat. Volem renovar-nos per millorar.

Tot i així, seguim fent activitats que ja fèiem; podeu venir a tricotar cada dijous a les sis i mitja de la tarda, assistir a les nits de jocs cada tercer divendres de mes o gaudir de les caminades que organitzem regularment arreu del territori. No deixeu d'estar pendents del que fem i del que farem perquè segur que us motivarà a venir, entrar i participar del projecte.

Ens veiem al Casal Independentista de Sants Jaume Compte per fer vida de barri i per arribar a l'alliberament social i nacional del nostre poble.

Més informació a:
www.cis-jaumecompte.cat

Els alumnes del Lluís Vives representen una obra sobre els bombardejos de la Guerra Civil vistos per infants

La pèrdua de la innocència, infants sota les bombes

Redacció

La representació teatral "La pèrdua de la innocència. Infants sota les bombes", s'emmarca en el projecte Donar Veu a la Memòria realitzat pels alumnes de l'Institut Lluís Vives, amb el suport del Memorial Democràtic de la Generalitat de Catalunya.

L'obra està basada en textos escrits per nens i nenes que van patir els bombardejos de la Guerra Civil espanyola. Els alumnes del Lluís Vives es posen a la seva pell i recuperen el seu testimoni.

L'espectacle dura uns 40 minuts i després s'obre un espai de reflexió i diàleg on, espectadors, testimonis, actors i actrius, poden compartir, debatre i ampliar la memòria dels fets representats.

L'obra es representarà el dia 4 de desembre al Teatre Sant Medir (c/ Constitució 17) a les 12h per públic escolar i a les 19h per públic general. L'entrada és gratuïta però cal reserva prèvia al telèfon 93 634 73 60 o bè al correu electrònic eblasi@gencat.cat

AGENDA

Desembre 2013

Estigues al corrent del dia a dia del barri a **laburxa.cat**

Dimarts 10 de desembre (17:30)
Lectura de contes amb projeccions
La ciutat invisible (Riego, 35-37)

Dijous 12 de desembre (17:30)
Joc infantil "El nan casteller"
La ciutat invisible (Riego, 35-37)

Divendres 13 de desembre (19.00)
Cafeta contra la impunitat i els abusos policials.
CSA Can Vies (Jocs Florals, 41)

Divendres 13 de desembre (21.00)
Sopar Grup Llibertari de Muntanya
Ateneu Llibertari (Maria Victòria,10)

Divendres 13 de desembre (17:00)
Open d'escalada
Can Batlló (Consitució 19)

Dissabte 13 de desembre (10:00)
Trobada de rocodroms i Mercadillo Punk
Can Batlló (Consitució 19)

Dissabte 14 de desembre (19.00)
Cafeta Comissió Anti-Represiva (ABS)
CSA Can Vies (Jocs Florals, 41)

Dissabte 14 de desembre (21.00)
Pepet i Marieta + DJ Sendo
Koittion Club (Rosend Arús, 9)

Diumenge 15 de desembre
Caminada a Sant Ramón
Casal Independentista (Muntadas, 24)

Dijous 19 de desembre (19.00)
Cafeta jovens terres de l'Ebre
CSA Can Vies (Jocs Florals, 41)

Dissabte 21 de desembre (20.00)
Cafeta Bastoners Solidaris
CSA Can Vies (Jocs Florals, 41)

Dissabte 21 de desembre (21.00)
Mabü (Pop-Rock) + Shoot the Pump! Soul Nights
Koitton Club (Rosend Arús,9)

Diumenge 22 de desembre
Excursió Grup Llibertari de Muntanya
Ateneu Llibertari (Maria Victòria 10)

Divendres 27 de desembre (21.00)
Locos del Oeste (Wester Swing) + DJ
Kottion Club (Rosend Arús, 9)

Dissabte 28 de desembre (21.00)
Concert: Defaite (Hardcore Punk)
CSA Can Vies (Jocs Florals, 41)

Del 9 al 14 de desembre
Exposició: Alçaments insurreccionals del 1933 a la Bordeta
Can Batlló (Constitució, 19)

Tots els dilluns i dijous (18-20:00)
Taller Muay Thai
CSA Can Vies (Jocs Florals, 41)

Tots els dilluns (18:00)
Curs d'esperanto
Espai Obert (Violant d'Hongria, 71)

Tots els dilluns (18:00)
Aprenem Juntes
Ateneu Llibertari (Maria Victòria, 10)

Tots els dilluns, dimarts i dimecres
Espai de preparació física
Can Batlló (Constitució, 19)

Tots els dimarts i dijous (18:30)
Distribuidora editorial La Malobe'ema
Ateneu Llibertari de Sants

Tots els dimecres i dissabtes (11:00)
Treball col·lectiu i tallers d'oficis
Can Batlló (Constitució, 19)

Tots els dimecres (18:30)
Taller de metereologia
Espai Obert (Violant d'Hongria, 71)

Tots els dijous
Noves exposicions
La Hormigonera (Olzinelles, 63)

Tots els divendres (18:00)
Escola autogestionada per famílies
Espai Obert (Violant d'Hongria, 71)

MARC MONTANER

Soci treballador de l'Economat Social

L'Economat Social és una cooperativa de treball que es va crear el febrer d'aquest any, al carrer Jocs Florals 157, i que ofereix productes ecològics als socis col·laboradors, els quals també poden dinamitzar i participar a l'ateneu d'aquesta cooperativa. L'esperit de l'Economat és que a partir de la base del consum es generin activitats socials, culturals i educatives de transformació.

Jes Orquadi

"Des de l'Economat oferim productes ecològics i de proximitat, fem economia social i activitats de transformació"

Gemma Parera

Com funciona el dia a dia de l'Economat social?
Té dues parts, la de consum i la de l'ateneu o cultural. Els socis treballadors gestionem la part de consum, que hem concentrat en dos dies, de manera que els socis col·laboradors poden venir a recollir la comanda els dimecres i els dijous. També poden participar de l'ateneu.

En què es diferencia de les cooperatives de consum?
El canvi més notori és que tot el circuit dels productes i totes les tasques administratives i comptables les fem només els tres socis de treball, de manera que el circuit sempre està cobert sense dependre del voluntariat dels socis col·laboradors. El voluntariat es dedica a la part de l'ateneu, és a dir, a les activitats socials i culturals.

Quin tipus d'activitats promoveu?
L'esperit de l'Economat és que a partir de la base del consum es generin activitats culturals, socials i educatives de transformació.

Quan un soci es dóna d'alta, omple un full on explica les seves habilitats i professió. Així podem mirar quines activitats es poden fer a la cooperativa o al barri, a partir dels propis interessos. Per exemple, ara mateix estem fent classes d'Indihop a partir de la proposta d'una sòcia. Aquesta és una activitat lúdica, però també en fem de formació en agricultura ecològica, cooperativisme, autogestió de la salut...

Quina resposta heu tingut al barri? Quants socis col·laboradors teniu?
Tenim al voltant de 50 socis. Tot i que el projecte encara no és rendible a nivell econòmic, l'evolució és bona, de fet, ni amb els càlculs més optimistes esperàvem tenir tants socis a l'inici.

Què els aporta formar part de l'Economat i com es vincula al canvi social?
Intentem fer accessible el producte ecològic a les persones que no tenen temps per dedicar a una cooperativa de consum o que no tenen prou diners per anar-lo a comprar a una botiga "eco".

Pel sol fet de consumir producte ecològic ja estàs ajudant al planeta, perquè prové d'una agricultura respectuosa amb el medi ambient. D'altra banda, prioritzem treballar amb entitats de l'economia social, el que és un valor afegit perquè són projectes que posen al centre les persones. I, en tercer lloc, la proximitat dels productes és important per desenvolupar l'economia local.

Tot i que pot haver-hi socis o sòcies que vinguin exclusivament a consumir, cosa que també es pot entendre, el fet de ser soci de la cooperativa implica, en certa mesura, estar una mica més immers en certes dinàmiques lligades als moviments socials. És una manera senzilla de crear comunitat.

En cas que tinguéssiu beneficis, on es destinarien?
Per estatuts som una entitat sense ànim de lucre. Si es generen beneficis tenen dues destinacions: per una banda, es queden a la pròpia cooperativa per consolidar el projecte i, d'altra banda, un 20% van al Fons d'educació i promoció cooperativa. Aquest fons l'autogestionen els socis col·laboradors i serveix per finançar les activitats socials, culturals, educatives i de transformació.

Teniu relacions amb altres cooperatives o treballeu en xarxa amb altres projectes similars al barri i a fora?
El pagesos amb qui estem treballant són el Campdelasort, una associació que tenen interès en constituir-se en cooperativa i són socis de la Xarxa d'Economia Solidària. També estem començant a col·laborar amb la cooperativa de salut COS, i tenim relació amb Germinal i Panxa Contenta, dues cooperatives de consum al barri, i amb un forner que ens proveeix pa ecològic.

Som socis de la cooperativa Queviure, la primera distribuïdora majorista de productes ecològics. Està intentant agrupar entitats productores, com el Campdelasort, l'Olivera i cooperatives que comercialitzen productes de comerç just, amb les cooperatives de consum de Barcelona. La idea és aprofitar les economies d'escala que pot tenir un distribuïdor en producte que no sigui fresc, com pastes, llegum, arròs...

No us allunyeu així del contacte més directe amb el productor que es reivindica des de les cooperatives de consum?
No sempre és més fàcil pel productor que vagis tu mateix a comprar-li els seus productes. Moltes vegades prefereix delegar les tasques de distribució, especialment en producte no fresc. De manera que un distribuïdor que reparteix a les cooperatives de consum de Barcelona permet aprofitar les economies d'escala de la compra a l'engròs, ja que es redueixen les despeses de transport i emmagatzematge; facilita la planificació al productor, ja que produeix sobre venut, i no s'ha de preocupar de tasques de distribució ni de qüestions comercials. Això, unit amb la filosofia cooperativa, permet tenir preus molt assequibles, igual que feien les cooperatives del segle passat.

Teniu, doncs, algun referent històric del vostre model?
En el passat, al costat de cada cooperativa hi havia un ateneu, un teatre o una escola. La idea és recuperar el mateix esperit; nosaltres tenim, d'una banda, el consum o el treball, que és la base material, i d'altra banda, l'ateneu, que és on es pot generar tota la cultura.

leconomatsocialcoop.wordpress.com

La Burxa és un periòdic editat per un equip de redacció no professional que ens reunim esporàdicament al CSA CanVies (carrer Jocs Florals, 42). Si et vols posar en contacte amb nosaltres pots fer-ho mitjançant el correu electrònic (laburxa@gmail.com), el web (www.laburxa.cat) o els nostres perfils a Twitter (@laburxa), Facebook i SomSants.
No ens fem responsables dels articles d'opinió.
Publicació mensual.

En aquesta Burxa han col·laborat: Enric Adell, Jes Orquadi, Gemma Parera, Dani Martínez, la Bonet, Agus Giralt, Bernat Costa, Núria May Masnou, Ivet Eroles, Mercè Esteban, Víctor Obregón, Lancelot, Elba Mansilla, Xarxa Intercanvi de Sants, Rober Bernat, Daniel Blasco, Àlex Tisminetzky, Clemen, Àngel Bravo, Casal Independentista de Sants, Clara Cusó, David Vàzquez, Sebastià Roure, Núria Alcober, Mercè Nebot, Ivan Miró, Centre de Documentació dels Moviments Socials

Acció Llibertària de Sants – assemblea els dimartsa les 20.30h – Maria Victòria, 10 | **Arran Sants** – www.arran.cat | **Assemblea Indignada de Sants** – acampadasants.wordpress.com | **Ateneu Llibertari de Sants** – Maria Victòria, 10 – www.ateneullibertari.info | **BarriSants** – www.barrisants.org | **Can Batlló** – Constitució, 19 cantonada Mossèn Amadeu Oller – canbatllo.wordpress.com | **Casal Independentista de Sants Jaume Compte** – Muntadas, 24 – cisjaumecompte.cat | **Castellers de Sants** – Comptes de Bell-lloc, 84 – www.borints.cat | **Centre de Documentació La ciutat invisible** – Riego, 37 – www.arxiu.laciutatinvisible.coop | **Centre Social Autogestionat Can Vies** – assemblea els dimecres a les 20h – Jocs Florals, 42 – www.canvies.barrisants.org | **Centre Social de Sants** – Olzinelles, 31 – www.centresocialdesants.org | **Colla bastonera de Sants** – collabastonerasants.wordpress.com | **Cooperativa de consum Faves Comptades** – Muntadas, 24 | **Cooperativa de consum Germinal** – recollida els dimecres de 20 a 22h – Rossend Arús, 74 – coopgerminal.coop | **Cooperativa de consum Panxa-contenta** – recollida els dijous de 19 a 21h – Violant d'Hongria, 71, 1 – panxacontenta.wordpress.com | **Coordinadora Laboral i Suport Mutu 15M** – coordinadoralaboral15m.wordpress.com | **Creación Positiva** – www.creacionpositiva.net | **Diables de Sants** – www.diablesdesants.cat | **El Tatanet Associació per la Criança Compartida** – eltatanetsants.blogspot.com.es | **Endavant Sants** – assemblea els dilluns a les 20.30h – Muntadas, 24 – www.endavant.org | **Espai Obert** – Violant d'Hongria, 71, 1 – www.espaiobert.org | **Guifi-Sants** – www.guifisants.net | **Jóvens de les Terres de l'Ebre** – assemblea els dijous a les 20h – Jocs Florals, 42 – www.jovensebre.org | **Koitton Club** – Rossend Arús, 9 – koittonclub.blogspot.com.es | L'Escletxa – www.lescletxa.cat | **La ciutat invisible** – Riego, 35-37 – www.laciutatinvisible.coop | **LaCol col·lectiu d'arquitectes** – Ciceró, 5 – www.lacol.org | **La Fàbrica de Sants** – Vallespir, 18 | **Negres Tempestes** – assemblea els dijous a les 21h – Jocs Florals, 42 – www.negrestempestes.org | | **Sants TV** – www.sants.tv | **Terra d'Escudella** – Premià, 16 – www.tdk.cat | **Universitat Lliure** – www.sants.unilliure.org | **Xarxa de Biblioteques Socials** – www.xarxabibliosocials.org